ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ

ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα - 1 ΙΟΛ. 1991

Αριθ. Γνωμοδ. 7.

ΠΡΟΣ: ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Δ/ΝΣΗ ΝΟΜΟΠ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΝΟΜΟΠ.ΕΡΓ.ΔΗΜ.ΔΙΚΑΙΟΥ

ΕΝΤΑΥΘΑ

Έχομεν την τιμήν να σας γνωρίσωμεν τα κάτωθι επί του δια του υπ΄αριθμ. 40199/91 εγγράφου σας τεθέντος ερωτήματος:

Ι. Δια της υπ΄αριθμ. 3945/17-4-91 αναφοράς του Δ/ντού της Κλειστής Φυλακής Πατρών και εξ αφορμής του περιεχομένου του υπ΄αριθμ. 45/1991 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Πατρών τίθεται το ερώτημα περί του εάν: για την υφ΄ όρον απόλυση τοξικομανών καταδίκων εφαρμόζονται οι διατάξεις των αρ. 105 επ. Π.Κ ή του αρ. 23 Ν. 1729/87. Η απάντηση επί του ερωτήματος είναι διφυής: κατά το ένα σκέλος της αναφέρεται στις νομικές προϋποθέσεις της περιπτώσεως και κατά το δεύτερο στην διοικητική διαδικασία εφαρμογής και τα απαιτούμενα κατά περίπτωση δικαιολογητικά. Το Συμβούλιο Εφετών Πατρών, με εμπεριστατωμένη - όντως - αιτιολογία, βάσιμη και απολύτως ορθή (την οποία αποδεχόμεθα λόγω της ειδικότητος του θέματος, παρά την διάταξη του αρ. 121 Ν. 1851/89 " περί Σωφρ/κού Κώδικα ") απαντά επί του πρώτου. Το ερώτημά σας όμως εστιάζεται κυρίως επί του δευτέρου και αναφέρεται: " στα δικαιολογητικά που πρέπει να επισυνάπτονται στην περίπτωση εφαρμογής της απολύσεως υφ΄ όρον " επί καταδίκων τοξικομανών. Απόκειται όμως στις αρμόδιες σωφρονιστικές υπηρεσίες να εφαρμόσουν το τεκμήριο κατά περίπτωση

μοσθεί το αρ. 23 Ν. 1729/87, όπως - προ αυτού - εφηρμόζετο το αρ.

ΙΙ. Η εκτεθείσα ρύθμιση στοιχείται προς την υπό του νομοθέ-
του -με το Ν.Δ. 743/70 ήδη - εισαχθείσα διαφορετική σωφρονιστική

εγίνετο ρητή παραπομπή στις διατάξεις του Π.Κ. με τις φράσεις: " τηρουμένων κατά τα λοιπά των ορισμών των αρ. 106 παρ. 2 έως 109 και 110 παρ. 4 και 5 Π.Κ. " ή " συμφώνως τοις αρ. 106 έως 110 Π.Κ. " , με την εισαγομένη νέα ρύθμιση του αρ. 23 Ν. 1729/87 δεν γίνεται πλέον παραπομπή στις ανωτέρω διατάξεις του Π.Κ: τόσο στην περίπτωση αποθεραπείας και υπάρξεως υπολοίπου ποινής προς έκτιση (παρ. 2) , όσο και στις περιπτώσεις του κατ΄ έτος και κατόπιν αιτήσεων (του καταδίκου ή του Δ/ντού του ιδρύματος) ή προτάσεως του Εισαγγελέως επανελέγχου της καταστάσεως του καταδίκου (παρ. 3). Και η εκτεθείσα μεταβολή υπήρξε ηθελημένη. Ο Νομοθέτης τονίζει με έμφαση τον θεραπευτικό και προστατευτικό χαρακτήρα των μέτρων, τα οποία - κατά την εισηγητική έκθεση του νομοθετήματος - " καθορίζουν τις διαδικασίες εκτελέσεως των διατάξεων του αρ. 14 και εισάγουν την παρακολούθηση των απολυομένων υπό όρους για τον έλεγχο της τήρησής τους " (βλ. σελ. 6 εκθέσεως, υπό το αρ. 23) και αποσκοπούν: " στην πρόληψη και ενημέρωση, την θεραπεία και την κοινωνική επανένταξη " (σελ. 3 εκθέσεως). Γι΄ αυτό και στην περίπτωση αποθεραπείας του τοξικομανούς καταδίκου μπορεί να διαταχθεί η υπό όρους απόλυσή του, ανεξαρτήτως της εκ του αρ. 105 παρ. 1 Π.Κ. προϋποθέσεως αποτίσεως των δύο τρίτων της επιβληθείσης ποινής· ή και αντιστρόφως: να μη διαταχθεί η απόλυσή του υπό όρους, μολονότι έχουν αποτιθεί τα δύο τρίτα της ποινής του, αν δεν έχει ακόμη αποτοξινωθεί και πρέπει να συνεχισθεί η θεραπευτική αγωγή του.

IV. Και το συμπέρασμα είναι ότι, εν όψει των δια του Ν. 1729/87 εισαγομένων νέων ρυθμίσεων ως προς την αντιμετώπιση και σωφρονιστική μεταχείριση των καταδίκων τοξικομανών, η κατά τις διατάξεις των αρ. 105 επ. Π.Κ. απόλυση των καταδίκων

υπό όρους δεν πρέπει να συγχέεται με την κατά τις διατάξεις ο του αρ. 23 Ν. 1729/87 απόλυση των τοξικομανών καταδίκων. Η διαφορά του επιδιωκομένου σκοπού (αμιγώς σωφρονιστικός στην α΄ περίπτωση - και συγχρόνως θεραπευτικός στην β΄) προσδιορίζει και την διαφορετική όντως διαδικασία που πρέπει να τηρείται κατά περίπτωση από πλευράς διοικήσεως στα πλαίσια της επιδιωκομένης και εφαρμοζομένης σωφρονιστικής μεταχειρίσεως, αλλά και θεραπευτικής αγωγής. Οίκοθεν νοείται ότι τα εκτεθέντα αναφέρονται μόνον στις προϋποθέσεις, τους όρους και την διαδικασία χορηγήσεως της απολύσεως υπό όρους και όχι στα αφορώντα την (μετά την ολοσχερή θεραπεία) ενδεχομένη ανάκληση ή άρση της απολύσεως, επί των οποίων εφαρμόζονται ασφαλώς οι διατάξεις των αρ. 107 και 108 Π.Κ.

Ο Αντεισαγγελεύς Αρείου Πάγου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΒΑΣ